

ицѣ на сичкото, за което разумать каже: зло е; ато ще да рече: человекъ съ слободнѣтъ си волѣ дльженъ е при сяко и наймалко свое предпріятіе да хврля послѣдъ на разумать си, пакъ готовъ да бѣде секій часъ да извърши онова, което му той опредѣли, а онова, което му забранява, въбѣздиж да испраца. —

И тѣй человекъ кѣто прави, ще да ся оподоби на Бога, който го е направилъ пообразжтъ и поподобіе то си, сирѣчь шдарилъ го съ разумъ и слободнѣ волѣж.

Тыя два ѿ Бога скъпи дарове нѣкои ѿ человекыте доста на зло шбрьщатъ; — има сирѣчь человекы, такива, щото денемъ и ноцѣемъ непресѣчно мыслать и разсжждать, какъ щѣтъ да направатъ пакость на братаси, какъ да му забранатъ да неможе да развые разумжтъ и шкраси волѣжтъ си, да неможе да познава истинжтъ, правдѣтъ и ползжтъ на роджтъ си и да рече: искамъ ги, съ еднѣ рѣчь, глѣдять да му земать изрѣцѣтъ онова, щото му е самъ Богъ далъ, да го уподобатъ на прочіите Божиі твари, пакъ сътѣхъ заедно да го употребжтъ за ползжтъ си. — Такива че-